

Fortē ille ocul⁹ sauci⁹ est: sordidat⁹ est: turbatus est ab ira: ab auaricia: a cupiditate: a libidine insensata. Turbatus est oculus tuus: nō pōt videre illā lucez. Crede aſi q̄ videas: sanaber⁹ et videbis. Lux orta ē iusto: et rectis corde iocūditas. Jocundami aut iusti in dño. **Et confitemi memorie sanctitatis eius:** Jam iocundati i domino: iam gaudentes in domino: illi cōfitemini: quia nisi vellet: non in illo gauderem⁹. **Ait enī ipse dñs.** Hec locut⁹ sum vobis vt in me pacē habeatis: i mūdo aut p̄suram. Si christiani estis: p̄suras i isto mūdo spate. Trāq̄lliora et meliora tpa nolite sperare frēs: Fallitis vos. Qd vobis euangelū nō p̄mittit: nolite vobis p̄mittere. Quid dicat euangelū scitis: christiani loquimur: fidei p̄uaricatores esse non debem⁹. Euāgelū h̄ dicit: qz in nouissimis t̄pib⁹ multa mala: multa scādala: multe p̄sfore: multe iniq̄tates abundabūt: s̄ qui p̄seuerauerit vsqz in finē: hic salu⁹ erit. **Refrigeret inquit caritas mltōz.** Qui q̄ p̄seuerant spiritu ferbuerit scdm̄ Aplm̄: q̄ ait: spiritu seruētes: ei⁹ caritas nō refrigerat: qz ip̄a caritas dei diffusa est in cordib⁹ nostris p̄ spiritū sc̄m̄ qui dat⁹ est nobis. Nemo ergo sibi p̄mittat: qd euāgelū nō promittit. **Ecce veniant letiora tpa: et facio illud: et emo illud.** Bonū est tibi vt attēdas illū qui nō fallit: nec fefellit aliquē. Qui tibi p̄misit: nō hic leticiā: sed in se. **Et cum trāserit ista: speres qz cū illo regnabis in eternū.** Ne cū h̄ vis regnare: neqz h̄ habeas iocūditatē: neqz illic iuenias.

Explicit Tractat⁹ de ps. XCVI

Incipit Tractat⁹ de ps. XCVII

Expositio psalmi

Cantate dño canticū nouū: Nou⁹ hō nouit: vet⁹ nō nouit. **Cletus hō est vet⁹ vita: et nou⁹ hō est noua vita.** **Clet⁹ vita ex Adā trahit: noua vita in christo format.** **Bicif aut in h̄ psalmo vniuerso orbi terraz vt cantet canticū nouū.** Na aptius alibi sic dicit: **Cantate domino canticū nouū: cātate dño ois fra:** Ut intelligāt qui se p̄cidūt a cōione totius orbis terrarū: nō se posse cantare canticū nouū: qz canticū nouū in toto orbe: non in parte cantat. **Et hic attēdite et videte s̄ dicit.** **Et cū dicit vniuerso orbi terraz vt cantet canticū nouū: s̄ intelligitur: quia par cantat canticū nouū.** **Cantate dño cantate nouū.** **Quia mirabilia fecit dñs.**

Alia lra nō h̄.

Que mirabilia: Ecce mō legebat euāgelium: et audiuim⁹ mirabilia dñi. **Efferebat mortuus vnicus matris sue q̄ erat vidua: miser⁹ dñs: fecit illos stare: deposuerūt illū: et dixit: Iuuenis dico tibi surge: et sedit ille mortu⁹: et cepit loq̄: et reddidit illū matri sue.** **Ecce mirabilia fecit dñs.** **Sz multa maiora mirabilia sūt: qz totū orbē terrarū a morte sempit̄na crexit: qz qz vnicū filium m̄ris vidue resuscitauit.** **Cātate q̄ dño canticū nouū qz mirabilia fecit dñs.** **Que mirabilia: Audi.** **Sanauit ei dextera eius: et brachiū sc̄m̄ eius.** Qd ē brachiū sc̄m̄ dñi: Dñs n̄r Iesus christ⁹. **Audi Esaiā.** **Quis credidit auditu n̄ro: et brachiū dñi cui reuelatū est: Brachium ergo sc̄m̄: et dextera ipsi⁹ idē ip̄e est.** **Ergo domin⁹ noster Iesus christ⁹ brachiū dei: et dextera dei: p̄pterea sanauit ei.** **Non dicitā est tantū orbē terraz sanauit dextera eius: sed sanauit ei.** **Mlti enī sanant sibi: nō ei.** **Ecce qz multi cupiūt sanitatē istam corpalem: et ab illo accipiunt: et ab illo sanantur: et non illi sanantur.** **Quomodo ab illo sanantur: et non illi sanantur: Accepta sanitate lasciuunt.** **Qui egroti casti erāt: sanati adulteri fiunt.** **Qui cū egrotarent neminē ledebāt: receptis virib⁹ iua dūt et opprimūt innocentes.** **Sanati sūt sed nō ei.** **Quis est qui sanat ei: Qui intus sanat.** **Quis est q̄ intus sanat: Qui credit in eū: et cū interi⁹ fuerit sanatus: in nouū hominē reformat: postea et hoc qd lāguet ad temp⁹: caro ista mortalis recipiet in finē: et ip̄a suā p̄fectissimā sanitatē.** **Sanemur ergo ei.** **Et aut sanemur ei: credamus in dextera eius: qz sanauit ei dextera eius: et brachiū sc̄m̄ ei.** **Notū fecit dñs salutare suū.** **Ipsam dextera: ip̄m brachiū: ip̄m salutare dñs noster Iesus christus: de q̄ dictū ē: Et videbit ois caro salutare dei.** **De quo etiā dixit ille Simeon q̄ infantē accepit i man⁹: Nūc dimittis dñe serū tuū in pace: qm̄ viderūt oculi mei salutare tuum.** **Notū fecit dñs salutare suū.** **Cui notum fecit: parti an vniuerso: Nō parti alicui.** **Nemo fallat: nemo decipiat: nemo dicat: ecce hic est christ⁹: ecce illic.** **Qui dicit: ecce hic: ecce illic: partes ostēdit.** **Cui notum fecit dñs salutare suū: Audi quid seq̄tur.** **Ante cōspectū gētū reuelauit iusticiā suā.** **Dextera dei brachium dei salutare dei: et iusticia dei: dñs est saluator noster Iesus christus.** **Ademor fuit**

Alia lra.
† Saluauit.
sibi.

Alia lra.
† in p̄spectu.

Alia lra.
† Recordur⁹ ē

Alia lra nō b.
Alia lra.
t domui.

miseri cordie sue Jacob: et verita-
tis sue domus israel. Quid est memor
fuit misericordie sue et veritatis: Ut pmitt-
teret miser est: qz pmisit et exhibuit mise-
ricordiā: vitas psecuta est. Misericordia
pmisit pmissione: pmissio reddidit vitatē.
Melior fuit misericordie sue Jacob: et vitatē
sue domus israel. Et quid tantum Jacob
et tñ domus israel: Bomus iudeoz et ppago
illa Abrae scdm carnē solet dici domus isra-
el: et israel Jacob. Jacob enī filius Isaac:
Isaac autē ipse fili⁹ Abrae. Ergo Jacob ne-
pos Abrae fuit: et de Jacob duodecim fi-
lij: et duodecim filijs vniuersa ppago iu-
deoz. Nūquid illis tantū pmissus est chri-
stus: Si discutas qd sit israel: israeli pmis-
sus est christ⁹. Israel est vidēs deū. Eide-
bim⁹ p speciem: si nūc videam⁹ p fidē. Ha-
beat oculos fides nra: et exhibebit veritas si-
dei. Credam⁹ in eū quē nō videm⁹ et gau-
dētes videbim⁹: desiderem⁹ nō visū et fru-
emur visō. Ergo et mō israel p fidē: tūc autē
isrl p speciem facie ad faciem. Nō iā p speculū
nō iā in enigmate: s; quē admodū dictū est
a Jobāne: Dilectissimi filij dei sum⁹: et nō
dū apparuit quid erim⁹: scim⁹ qz cū appa-
ruerit filies ei erim⁹: quā videbim⁹ eū sicuti
ē. Ad hāc visionē pate corda vestra: ad h
gaudiu parate aīas vestras. Quō si solē
vellet de⁹ ofidere: moneret vt oculos pa-
raretis carnis: sed qz sapiētie sue speciem vo-
bis dignatus est ofidere: pate oculos cor-
dis. Beati mūdicores: qm̄ ipi deū vide-
būt. Memor fuit misericordie sue Jacob:
et veritatis sue domus israel. Quis est iste is-
rael: Ne forte vnā gētē cogites iudeoz: au-
di qd seqt. **Viderūt oēs fines ter-
re: salutare dei nostri.** Nō dictū ē: oīs
terra: sed oēs fines terre: quō dī a termino
vsq; ad terminū. Nemo pcedat: nemo dis-
sipet: fortis est vnitas christi. Lotus emit:
qz tantū pccū dedit. Viderūt oēs fines ter-
re salutare dei nostri. Quia ergo viderūt:
Jubilate deo vniuersa terra: Jā
nostis qd sit iubilare. Gaudete et loquimī:
s; qd gaudetis loqui non potestis: iubilate.
Gaudiū nostrū exprimat iubilatio: si nō
potest locutio: Nō sit tñ mutū gaudiū: cor
nō taceat deū suū: nō taceat munera eius.
Si tibi loqris tibi sanat⁹ es: si te sanauit de-
xtera ei⁹ ei loqre cui sanat⁹ es. Videft oēs
fines fr̄e: salutare dei nostri: **Jubilate deo**
vniuersa terra. **Cantate et exultate et**
psallite. **Psallite dño deo nostro**

Alia lra.
t termini.

Alia lra.
t dño ois.

Alia lra nō b.

in cithara i cithara et voce psalmi:
Psallite nō voce sola: assumite opa vt nō
tantū cantetis: s; et opemini. Qui cantat et
opat: psallit i cithara: et in psalterio. Et vi-
de q̄lia organa adiūgūt i similitudinib⁹. **In**
tubis ductilib⁹ et voce tube cornee.
Quid sibi volūt tube ductiles et tube cor-
nee: Buctiles tube cree sūt: tū dēdo pdu-
cūt. Si tū dēdo: q̄ vapulādo erit tube du-
ctiles: ad laudē di pducte. Si cū fbulamī
pficiat: fbulatio tūsiō: pfect⁹ pductio ē.
Tuba ductil⁹ erat Job: qm̄ repēte pcussus
tāt dānis et orbitate filioz: tūsiōe illa tātē
fbulatiōis fact⁹ tuba ductil⁹ sonuit: Bñs
dedit dñs abstulit: Sic dño placuit: ita fa-
ctū ē. Si nomē dñi bñdictū. Quō sōiuit:
q̄ suanē sonū dedit ista ductilis tuba: Ad-
huc tunditur: dat⁹ est in ptāte: vt et caro ei-
us pcuteret. Percussa ē: cepit putrescere:
scatere vermib⁹. Supposita Eua ad sedu-
ctionē vxor eius: seruata ad ministeriū dia-
boli: nō ad solatiū mariti: sugerit blasphemias:
nō obtemperat ille. Obtempauit Adā
Eue in paradiso: repellit Adā Eua in sterco-
re. In stercore enī sedebat Job: cū flueret
et putresceret vermib⁹: Melior Job: putrē
in stercore q̄ integer ille in paradiso. S; ad-
huc illa Eua erat: iā ille Adā nō erat. Re-
spōdit Eue pparate ad istā supplantatio-
nem et temptationē: et ait illi: Ecce audiui-
m⁹: quō tū dīf tuba ista. Percussit eū dia-
bolus a capite vsq; ad pedes graui vul-
nere: et putrescēs vermib⁹ sedebat in ster-
core. Audiuim⁹ quē admodū tunsus est:
audiam⁹ quō sonet vox tube hui⁹ ductilis:
Bulcē vocē: si placet audiam⁹. Locuta es
inquit tanq̄ vnā ex insipiciētib⁹ mlieribus.
Si bona suscepim⁹ de manu dñi: mala nō
sustinem⁹: O sonū fortē: O sonū dulcem.
Quē nō dormientē excitet son⁹ iste: Quē
nō excitet p̄sumptio in deo vt aduersus di-
abolū secur⁹ pcedat i plū: Nō suis virib⁹
obtentur⁹: sed illi⁹ qui pbat: quia ipse eti-
am tundit: nō enī faceret malleos d seipo.
Be illius enim diaboli pena futura pro-
pheta cōmemorans ait: Contritus ē mal-
leus vniuersę terre. Malleus vniuersę ter-
re diabolū voluit intelligi. Be ipso mal-
leo in manu dñi posito: id est in ptāte dei
tundunt ductiles tube vt resonēt laudes
dei. Videte quē admodū audeo dicē fr̄s
mei: de isto malleo etiā Ap̄ls tunde-
batur. In magnitudine inq̄t reuelationuz ne ex-
tollat: dat⁹ est mihi stimul⁹ carnis mee an-

gelus sathane q̄ me colaphizet. **E**cce tūdi-
tur: videam⁹ quē admodū sonet. **P**ropter
quōd iqt̄ ter dñs rogauit: vt auferret eū a me:
z dixit mihi: sufficit tibi gratia mea: nā vir-
tus in infirmitate pficit. **E**go tubā inqt̄ ille
fabricator pficere volo: n̄ pficiā nisi tūdā:
in infirmitate virt⁹ pficit. **E**t audi iā ip̄am
tubā ductilē z bñ sonantē: qñ ifirmoz tē po-
tens sum. **E**t ipse **A**p̄ls tāq̄ ap̄ls herens
christo: herens illi dextere de qua tenetur
malle⁹ vt pducatur tubā in illa dextera posi-
tus: facit z ip̄e de ipso malleo: dicit de qui-
busdā quos tradidit sathane: vt discat nō
blasphemare. **T**radidit malleo tū dēndos:
male sonabāt anteq̄ pducerent forte pro-
ducti z facti tube ductiles: amissa blasphe-
mia laudes dñi sonuerūt. **N**e sūt tube du-
ctiles. **C**lor tube cornee quid ē: **C**ornu ex-
cedit carnē: necesse est vt carnē supādo sit
firmū: firmū ad p̄durādū: z capax vocis.
Sz vnde hoc: **Q**uia carnē supauit. **Q**ui
vult eē tuba cornea: superet carnē. **Q**uid
est supet carnez: **T**rāscēdat carnales af-
fect⁹: vincat carnales libidines. **A**udi tu-
bas corneas. **S**i aut̄ resurrexistis cū chri-
sto: **A**p̄ls dicit: que sursum sunt q̄rite: vbi
christus est in dextera dei sedēs. **Q**ue sur-
sum sunt sapite: nō q̄ sup terrā: **Q**uid est q̄
sursum sūt querite: **I**d est carnē excedite: no-
lite carnalia cogitare. **N**ōdū erāt tube cor-
nee: quib⁹ adhuc ita loq̄bāt: **F**rēs nō po-
tuit loq̄ vobis quasi sp̄ualib⁹: sed quasi car-
nalib⁹: tāq̄ puulis in chusto lac vobis po-
tū dedi: nō escam. **N**eq̄ enī poteratis: sed
nec quidē adhuc potestis: estis enī adhuc
carnales. **E**rgo nō erāt tube cornee: qz nō
excesserāt carnē. **C**ornu z carni heret z car-
nē excedit: z q̄q̄ de carne oriat̄: supat car-
nē. **S**ies ergo ex carnali sp̄ualis: adhuc car-
ne calcas terrā: z spiritu erupes in celum.
In carne enī ambulātes inqt̄ nō scdm car-
nē militam⁹. **N**ā illō quib⁹ dixit **A**p̄ls: nō
p̄mittam⁹. **Q**uid ill' ait vñ p̄baret illos
carnales carnalia sape: z nōdū factos tu-
bas corneas: **C**ū enī dicit vnusq̄sq̄ vestz:
ego sū **P**auli: alius ego **A**pollo: ali⁹ autē
ego cephe: nōne carnales estis: z scdm ho-
minē ambulatis: **Q**uid ē autem **A**pollo:
Quid est aut̄ **P**aul⁹: **M**inistri dei p̄ quos
credidistis. **E**go plātaui apollo rigauit: s̄
deus incremētū dedit. **E**ult illos ergo eri-
gi a spe quā in hoīe posuerant: z continge-
re sp̄ualia christi: vt possent esse tube cor-
neē si suparet carnē. **F**rēs nolite insultare

fratrib⁹ quos nōdū cōuertit misericordia
dei: noueritis qz q̄diu hoc facitis carnem
sapitis. **T**uba nō ē illa que delectet aures
dei. **I**nsultationis tuba infructuosum bel-
lum facit. **T**uba cornea te erigat aduersus
diabolū: nō tuba carnea aduersus fratres
tuos. **I**n tub ductilib⁹: z voce tube cornee.
Jubilate in conspectu regis dñi:
Et vob̄ iubilātib⁹ z exultātib⁹ i tubis ductili-
bus: z in voce tube cornee qd̄ seq̄t̄. **C**o-
moueat mare z plenitudo ei⁹: **F**ra-
tres p̄dicantibus veritatē **A**p̄lis: tanq̄ tu-
bis ductilibus z tubis corneis cōmotū est
mare: surrexerūt fluctus: creuerūt tēpesta-
tes: facte sunt p̄secutiones ecclesie. **U**nde
cōmotū est mare: **C**ū iubilabatur deo: cuz
p̄sallebatur deo: dei aures delectabantur:
maris fluctus excitabant. **C**ommoueat
mare: z plenitudo eius. **O**rbis terre z
omnes inhabitantes in ea. **C**om-
moueat mare in p̄secutionibus. **F**lu-
mina plaudent i manibus in ip-
sum: **C**ommoueat mare z flumina plau-
dant manib⁹ in ipsum. **S**unt p̄secutio-
nes: et gaudent sancti in domino. **U**nde
flumina plaudent manibus: **Q**uid ē plau-
dere manibus: **G**audere op̄bus. **P**lau-
dere: gaudere ē. **M**anib⁹: operib⁹. **Q**ue
flumina: **Q**uos deus fecit flumina: dādo
illis illam aquā spiritūs sc̄m̄. **S**i quis sitit i
quit: veniat z bibat. **Q**ui credit in me: flu-
mina aque viue fluent de vētre eius. **I**sta
flumina manibus plauderant: ista flumi-
na operibus gaudebant: z deum benedi-
cebant. **M**ontes exultabunt i facie
dñi qm̄ venit: qm̄ veniet iudicare
terrā. **M**agni mōtes. **E**tenit deus iudi-
care terrā: z gaudēt. **S**ūt enī montes qui
venturo dño iudicare terrā cōtremiscent.
Ergo sūt montes boni: sunt montes mali.
Mōtes boni magnitudo sp̄ualis: mōtes
mali tumor supbie. **M**ōtes exultabunt a
facie dñi qm̄ venit: qm̄ veiet iudicare frā.
Quare veiet z quō veiet: **Q**m̄ veiet iudi-
care terrā. **J**udicabit orbē terre
in iusticia: z populos in equitate.
Gaudeāt ergo mōtes: **I**lle enī nō iniuste
iudicabit. **U**lturo forte aliq̄ iudice homie
cui nō pōt patere p̄sciētia: p̄tremiscūt ho-
mines etiā inocētes: si ab ip̄o expectāt p̄-
miū laudis: vltimēt penā dānatiōis: qñ il-
le veniet qui falli nō pōt: gaudeāt mōtes:
securi gaudeant: illuminabūtur ab eo: nō
damnabuntur. **G**audeant: quia veniet

Alia lra.
t moueat.

Alia lra.
t terrarū.
Alia lra nō h̄s.
t q̄ habitāt.

Alia lra.
t manu s̄l.

Alia lra.
t p̄spectu.
Alia lra nō h̄s.

Alia lra.
t terrarū.

dñs iudicare orbē terrarū in equitate: Ac si mōtes iusti gaudēt: iniqui cōtremiscūt. Sz ecce nōdū venit: quid op' ē vt tremāt: Corrigāt: z gaudeāt. In ptāte tua ē: quō expectes vcturū chustū. Jō differt venire: vt cū venerit nō te dānet. Ecce nōdū venit. Ille in celo est: tu in terra. Ille differt aduētū: tu noli differre cōsiliū. Aduentus ipius dur' ē duris: mitis est pijs. Vide ergo mō tu q' sis. Si dur': licz tibi mutescere. Si mitis: iā gaude vcturū. Chustian' eniz es. Ita inq's. Credo q' oras et dicis: adueniat regnū tuū. Optas vt veniat: quez tūmes ne veiat. Corrige te vt nō ores p'tra te.

Explicit Tractatus de ps. XCVII

Incipit Tractatus de ps. XCVIII

Prefatio.

Atrates: id etiā notū esse debz caritati v're: tāq' filijs ecclie et eruditīs in schola chusti: p' oēs l'ras ātiq' patz n'roz q' scripserūt verba dei: z mag'ia dei: nobis eos cōsulere voluisse q' futuri eram' h' tpe: iā credētes in chustū. Qui oportu no tpe venit ad nos: p'mo hūilis: postea vctur' excels'. P'mo enī veit añ iudicē statur': postea vctur' ē iudex sessur': vt añ illū stet p' merito suo gen' hūanū. Precesserūt āt illū mlti p'cones tāq' iudicē magnū: et hūc adhuc in hūilitate vcturū. Alti p'cones p'cesserūt adhuc nasciturū de virgine Maria: futurū infantē: z fugituz lac: futurū puulū: verbū dei: p' qd' facta sūt omnia. Precesserūt multi p'cones: z dixerūt futura ista tpa: sed ita dixerūt: vt q'busdaz figuris rerū tegetēt snias suas: ipm'q' velamē quo tecta est veritas i libris antiq'z: tūc tolleret qn' iam ipsa veritas de t'ra ori ret. Sic enī dicit i psalmo. Veritas de terra orta est: z iusticia de celo p'spexit. Ad' ergo tota intētio n'ra est qn' psalmū audiuim': qn' p'phetā: qn' legē: q' oīa anteq' veniret in carne dñs noster Jesus chust' cōscripta sūt: chustū ibi videre: chustū ibi intelligere. Intēdat ergo nobiscū caritas v'stra ad istū psalmū: z q'ram' h' chustū. Utiq' apparebit q'rētib': q' p'mo apparuit nō q'rentio': Et nō deseret desiderātes se: q' redemit negligētes se. Ecce d' illo cepit psalmus: de illo dicit.

Expositio psalmi.

Dominus regnavit irascāf populi. Cepit enī regnare dñs n' J'el' chust': cepit p'dicari post q' resurrexit a mortuis: z ascēdit in celuz:

posteaq' implevit discipulos suos fiducia sp'ritu sancti: vt nō timerēt mortē: quā ille iā occiderat in se. In se q' cepit p'dicari dñs n' Jesus chustus: vt in illū crederēt q' salutē h're vellēt: z irati sunt ppli q' idola colebāt. Irascebant q' colebāt qd' fecerūt: qz annūciabat ille a q' facti sūt. Utiq' ille annūciabat p' discipulos suos seipz: q' illos volebat cōverti ad eū a q' facti sūt: z auerti ab eis q' ipi fecerāt. Illi p' idolo suo irascebant domino suo: Qui si p' idolo suo irascerēt seruo suo dānandi erāt. Melior enī seru' eorū: q' idolū eoz. Seruū enī eoz deus fecit: idolū eoz faber fecit. Sic irascebāt p' idolo suo: vt irasci nō timerēt p' dño suo. Sz irascent: p'dictū ē: nō iustum. In p'phetia enī dicit: Bñs reguit irascāf ppli. Est qd' fiat z de pplis irascētib'. Illi irascent: z in ira ipoz martyres coronēf. Quid fecerūt annūciatorib' verbi veritatē nubib' chusti: circūeuntib' orbē fray z cōpluētibus agrū dei: Quid illis fecerūt q' irascebant: nisi vt inf' man' eoz caro affligeret: z i manib' chusti spūs coronaret. Nec ipsa caro quā psecutores occidere potuerūt ita mortua est vt in eternuz interiret. Habet enī tempus suū quo resurgat z ipsa: qz resurrectionē carnis iā ostēdit dñs in seipo. Inde illā voluit a nobis accipere: vt de nostra possem' nō despare. Ergo frēs caro seruarū quā occiderūt cultores idolorū resurget i tpe suo: idola q' fregit chust' nunq' itez faciet faber. Audistis cū Hieremias legeretur ante apostolicam lectionē: si aurez apposuisstis vidist' ibi tpa p'nita que nūc agim'. Dixit enī: Bñ qui celū z terrā nō fecerunt pereant de terra z de sub celo. Ad' dixit: dij qui celū z terrā nō fecerūt pereāt de celo z de terra: qz nunq' fuerūt in celo. Sz quid dixit: Bñ qui celū z terrā nō fecerūt pereant de terra. Quasi r'ndit ad terraz: z defuit qd' respōderet de celo: qz illi nō fuerūt in celo: ipam terrā bis dixit: qz ipsa est sub celo: pereant de terra: z de sub celo de templis suis. Videte si non fit: si non ex magna pte iam factū est. Quid enī remāsit: aut quantū remansit: Magis remanserunt idola in cordibus paganorum q' in locis templorum. Ergo dominus regnavit: irascatur populi. Qui sedet super cherubin: Subaudis regnavit. Com-moueat' terra. Iteruz dixit: irascantur populi. Quod enim dixit: dominus: hoc repetiuit: qui sedet super cherubin: z